

Jozua 11:23

“Alzo nam Jozua al dat land in, naar alles wat de HEERE tot Mozes gesproken had; en Jozua gaf het Israel ten erfdeel, naar hun afdelingen, naar hun stammen. En het land rustte van de strijd.”

Meer dan Jozua is Jezus

1 verslaan 2 verdelen 3 vernieuwen

Gemeente,

We zijn 7 jaar verder. Sinds de doortocht door de Jordaan. Zeven jaar van strijd. Tegen Jericho en tegen Ai. Toen die vrede met de Gibeonieten. En toen is eerst het midden van het land veroverd (h 10 eerste deel.) Vijf koningen verslagen. Daarna het zuiden van het land (h 10 tweede deel) En daarna het noorden (hoofdstuk 11). Onder leiding van Jozua. De HEERE had hem grootgemaakt voor de ogen van heel Israel. Israel had geloofd en vertrouwd dat wat Jozua zei de stem des HEEREN was. En na 7 jaar strijd geldt nu: het land rustte van de strijd.

Dat houdt drie dingen in. Om te beginnen dat de vijand verslagen is. Uitgeroeid. Dat was Gods opdracht. Deze oorlog van Jozua en Israel was de voltrekking van Gods oordeel over de eeuwen van zonde van de Kanaanieten. Afspiegeling van het laatste oordeel. En daarom zorgde de HEERE dat ze na eeuwen zonde zo verblind werden dat ze van geen vrede wilden weten, maar allemaal de strijd aangingen en gedood werden. Maar het blijkt in hoofdstuk 13 het begin en in Richteren 1 dat er toch ook nog steden niet ingenomen waren. Dat er toch ook nog vijanden in leven waren gebleven. Maar die waren zo onder de indruk gekomen dat zij niets meer durfden doen. Ze hielden zich stil en rustig, want tegen Jozua vechten heeft toch geen nut.

Dat zouden de regeringsleiders in West Europa wel willen: dat alle IS manschappen of uitgeroeid waren, of zo onder de indruk dat zij niets meer zouden durven doen. Nou, zover is het nog lang niet, en wie zegt dat het ooit zover komen zal? Maar hier onder Jozua wel. De vijanden zijn óf verslagen óf ze houden zich stil.

Het tweede wat het inhoudt is dat Jozua nu het land kan gaan verdelen onder de stammen. Door het lot krijgt elke stam zijn grondgebied toegewezen. Zoals de HEERE het beloofd had. Al aan Abraham: aan u en uw nageslacht heb Ik dit land gegeven. En later aan Jozua bevestigd. Dat wordt nu vervuld. Het land der belofte wordt verdeeld onder Israel. Dat kan in alle rust gebeuren hoofdstuk 13-21 wordt dat beschreven.

Na de strijd de verdeling van de erfenis. Na de strijd de overwinning en de rust en het genieten van het leven in het land dat vloeit van melk en honing.

En het derde wat dit inhoudt is wat we verderop lezen. In Richteren 2 blijkt dat heel het volk de HEERE dient. Zolang als Jozua leeft dienen de Israelieten de HEERE. Jozua heeft hen daartoe het voorbeeld gegeven. Jozua heeft ze daartoe opgeroepen, vooral in Jozua 23 en 24. Waar hij al de weldaden van de HEERE opnoemt, van Egypte af tot en met de inname van Kanaan en dan zegt: vreest dan de HEERE en dient Hem. En heel het volk zegt en belijdt het dan ook: wij zullen de HEERE dienen.

En voor het mensenoog is dat ook echt te zien. Geen afgodsbeelden, geen afgodsaltaren. Ze dienen de HEERE rondom de tabernakel. En het land rustte van de strijd, God gaf hen vrede en rust door de hand van Jozua.

Gemeente, dit geeft ons gelegenheid om op de laatste zondag van het kerkelijk jaar, de laatste zondag voor Advent, stil te staan bij de meerdere Jozua en Zijn werk. Eens zei de Heere Jezus: Ik zeg u meer dan Salomo is hier, ben Ik. Hij zou ook hebben kunnen zeggen: meer dan Jozua is hier, ben Ik. Want Jezus lijkt op Jozua én overtreft hem. Jezus lijkt op Jozua. De naam alleen al. Jozua-Jezus. Jozua, het Hebreeuws: de HEERE verlost, de HEERE redt. Jezus, de Griekse variant van Jozua: de HEERE verlost, de HEERE redt. En dan hun werk. Jozua leidt het volk het beloofde land binnen, Jezus leidt Zijn volk het beloofde land, het hemelse Kanaan binnen. Jozua voltrekt Gods oordeel. Jezus voltrekt Gods oordeel. Jozua vervult de beloften van God. Jezus vervult de beloften van God. Jezus lijkt op Jozua. En tegelijk: Hij is meer dan Jozua, Hij overtreft Jozua. Dat is omdat Jozua door de Jordaan ging droogvoets en net als het volk zonder schade op te lopen. Maar Jezus ging door de Jordaan van Gods toorn en werd erdoor overspoeld. Daalde neer ter hel. Verzoende in Zijn kruisdood de schuld. En ging zo door de Jordaan van Gods toorn heen en stond weer op aan de overzijde. In het land der belofte onder de vrede van God. Daarom: meer dan Jozua is Jezus.

Dat geldt in alle drie de opzichten.

1 verslaan

Om te beginnen dat eerste. Jozua versloeg de vijanden. Maar: er bleven er nog wel over. Ze verschole zich op het gebergte, in de ondoordringbare, afgelegen gebieden. En in zijn tijd durfden die vijanden durfden niet meer. Maar verloop van tijd kregen die vijanden toch weer moed en begonnen toch weer tegen Israel te vechten. Jozua kon niet alle vijanden voorgoed uitschakelen.

Maar Jezus zal eens alle vijanden uitschakelen. Dan zal het land, dan zal de aarde, de nieuwe hemel en de nieuwe aarde rust hebben. Want elke vijand van God en Zijn volk is dan weggevaagd en veroordeeld voor eeuwig. En niet één vijand is meer overgebleven op de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Alle vijanden voor eeuwig verslagen.

Daarheen werkt de Heere Jezus. En dan gaat het zo, dat mensen zich eerst zelf verstokken, verharderen tegen de HEERE. En dan komt er een tijd dat de HEERE die verstokking, die verharding overneemt en daarin overgeeft. Dan wordt het verzet steeds heftiger. De vijandschap tegen God en Zijn volk. Die zal naar het einde der tijden toe steeds heftiger en feller worden. Dat er heel duidelijk maar twee soorten mensen overblijven: vervolgers en vervolgd. En het lijkt er alleszins op dat we dat vandaag de dag heftiger en feller zien gebeuren.

Maar: dan komt de dag van Jezus' wederkomst! Dan zal Hij al Zijn vijanden grijpen en voor eeuwig in de verdoemenis werpen. Allemaal. Niemand dit zich verbergen kan of verschansen. Dan zal al Gods vijanden verdreven. En het land heeft rust. De nieuwe hemel en de nieuwe aarde heeft rust, rust van de strijd.

Er komt een dag, dat niet één vijand van God zal overblijven. Jezus weet ze allemaal te vinden. En vijand is, vergeten we dat nooit, iedereen die geen vriend is geworden. Want vijand zijn we allemaal. Vijand van God, van Zijn heerschappij, van Zijn wet en van Zijn Evangelie. Wie geen vriend geworden is, is nog vijand. Geloof is ingewonnen vijandschap, omgesmolten verzet. Wie daar niet van weet, is vijand. Openlijk of verborgen. Misschien in schijn een vriend, maar in wezen een vijand.

En er komt een dag dat Jezus je vindt. En Zijn engelen uitzend om eerst al de vijanden te vergaderen en uit te werpen in de buitenste duisternis. Niemand zal zich kunnen verschuilen en verbergen. Misschien is dat vijand zijn heel je leven verborgen gebleven. Jezus zoekt je en vindt je. Als Hij je dan pas vindt, berg je maar, maar dat kan niet: dan horen we mensen roepen: Bergen valt op ons, heuvelen bedekt ons voor de toorn van God en van het Lam.

Nu zoekt Hij je ook nog. Als een Herder die verloren schapen zoekt. Laat je nu toch vinden. Laat je nu toch inwinnen en overwinnen door genade.

2 verdelen

Maar ook in het tweede opzicht overtreft Jezus Jozua. Jozua deelt de erfenis uit. Het beloofde land verdeelt hij onder de stammen. Gods belofte wordt vervuld en uitgedeeld. Elke stam krijgt een deel van het land der belofte. Met melk en honing, granaatappelen en wijnstokken en vijgenbomen. Ze kregen het goed, daar in Kanaan.

Maar Jezus overtreft Jozua. Want Jezus verdeelt het hemels Kanaan. Wan Jezus vervult al Gods beloften in heerlijkheid. Op de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Daar zal geen moeiten en geen rouw en geen dood meer zijn. Daar zal God alles en in allen zijn. Daar zal vreugde zijn, daar zal heiligheid zijn, daar zal God alles en in allen zijn.

En daar krijgt ieder alles. Gods beloften zijn zo vol en rijk, die hoeven niet verdeeld te worden, dat de een dat stukje krijgt en de ander dat stukje. Nee, ieder krijgt daar alles. Ieder krijgt de volle erfenis van God Zelf. Daar is rust. Ieder kind krijgt alles. Ook het zwakste en het kleinste.

Hoe dat kan? Omdat de Heere Jezus die erfenis verworven heeft. Die erfenis die wachtte aan het einde van de wet. En de wet is een hoge berg. En op de top van die berg wacht de hemelse erfenis. Maar wie klimt die berg op? Wie bereikt de top van de berg van volkomen vervulling van de wet? Van volkomen gehoorzaamheid, of van volkomen dragen van de schuld? Niemand. Niemand.

Totdat Hij kwam, de Heere Jezus. Hij is de wet gaan vervullen. En Hij heeft gehoorzaamheid bewezen. Hij heeft de straf gedragen en heeft dat in gehoorzaamheid gedaan. Hij moest die berg beklimmen, beladen met de last van onze zonden en Gods toorn. Maar Hij volbracht het. Hij kwam boven op de berg aan: nooit gestruikeld, niet blijven steken, maar er gekomen, door Gethsemané heen toch de top behaald. De wet vervuld en zo en daarom: de erfenis gekregen. De erfenis van eeuwig leven, van de Heilige Geest, van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

En Jezus deelt de erfenis uit. Jezus daalt neer en zegt: in Mij is de erfenis van vrede met God en eeuwig leven. Ik breng hem u en biedt hem u aan en jou.

Wat dan? Wat nu? Zul je eraan voorbijgaan? Och, de wet vervuld, ik zie dat niet zo zitten, waarom zo moeilijk doen? Ik maak me niet druk om ergernis of geen erfenis na mijn leven. Voorlopig niet in elk geval.

Wat dan? Wat nu? Zelf blijven proberen de berg op te klimmen? Hoe ver denkt u al te zijn? Hoe ver denkt u ooit te komen? Aan de top? Vergeet het maar.

Wat dan? Wat nu? Leven van wat Jezus geeft. Ontvangen wat Hij mij aanbiedt. Als een verlorene, als een erfgenaam van de eeuwige dood, als iemand die nooit, nooit de top bereikt en daarom vervloekt is. Als zo één in ontvangst nemen wat Jezus aanbiedt: de erfenis. Onvoorstelbaar. Nochtans. Uit genade gekregen, door Jezus verdiend. Maar nu ben ik erfgenaam van een eeuwig goed, van het hemels Kanaan.

En daar druppelt al van door. Daar stroomt al van naar binnen toe. Hier en nu. Eerstelingen van de Geest. Beginselen van de rust. Van een vrede met God en vreugde in God. Van een liefde van God en liefde tot God. Van Gods inwoning en Vaderhart. Van een verlangen naar God en Zijn heil in Zijn volheid. En die eerstelingen doen verlangen naar meer. Ja, de schepping zucht als in barensnood. De Geest zucht naar de volheid. En wij die de eerstelingen van de Geest hebben zuchten ook wel eens. Naar de volheid. Daarom verwachten wij die dag met groot verlangen om te genieten al de beloften Gods in Jezus Christus onze HEERE.

3 vernieuwen

En ook in dat derde opzicht overtreft Jezus Jozua. Jozua zorgt ervoor dat Israel de HEERE dient zagen we. Jozua spoorde hen aan, Jozua gaf hen het goede voorbeeld. Maar we lazten ook: dat was maar voor een tijd. Na Jozua bogen de kinderen Israels voor de afgoden en dienden hen. Blijkbaar was dat dienen van de HEERE ten tijde van Jozua bij velen maar voor een tijd geweest. Zolang als Jozua leefde, maar daarna niet meer. Dat betekende dus ook dat het ten tijde van Jozua bij velen een dienst aan de HEERE was geweest voor de vorm, voor buitenkant alleen. Kerkgang en avondmaalsgang, gemeenteleven, maar zonder hart, niet uit geloof en bekering opgekomen.

Maar meer dan Jozua is Jezus. Jezus Die door Zijn bloed en Geest zondaren leert om God te dienen van binnen uit. Door hun een nieuw hart te geven, door hun zonden te vergeven. Zodat zondaren van binnenuit de HEERE gaan dienen en verlangen te dienen. Zo'n Zaligmaker is Jezus. En: Jozua kon het maar voor een tijd. Daarna stierf hij en kon het volk niet meer bewaren bij de HEERE. Maar Jezus leeft altijd. En na Zijn dood en opstanding leeft Hij nog steeds. Gezeten aan Gods rechterhand om Zijn gelovigen te regeren en te beschermen zodat de duivel hen niet terug kan pakken en van de HEERE af kan laten vallen. En Hij leeft altijd om voor de Zijnen te bidden. Zodat zij volhouden in geloof en bekering. Zodat zij niet overweldigd worden door de duivel en niet meer terugkeren tot God. Hij leeft om te bidden en daarom keren de gelovigen altijd weer terug tot God. Bewaart Hij de Zijnen in het leven met de HEERE, in het dienen van de HEERE. Zo'n Zaligmaker is Jezus.

Meer dan Jozua is Jezus. Door Zijn bloed en Geest verandert Hij zondaren van binnenuit. Hebt u, jij zo'n Zaligmaker nodig? Die je hart omzet en verandert. Die je liefde en verlangen geeft naar God omdat je het zelf niet hebt? Die je berouw en hekel geeft aan de zonde, omdat je het zelf niet hebt? Hier is uw Zaligmaker: Jezus.

En Hij regeert en bewaart en bidt voor de Zijnen. Hebt u, jij zo'n Zaligmaker nodig? Omdat je het zelf niet volhoudt, het kwijtraakt, je mee laat trekken, het geestelijk leven bidden verlangen vertrouwen af laat nemen en door laat bloeden. Hier is uw Zaligmaker: Jezus.

Daarheen gaat het. Op weg naar de jongste dag. De dag waarop Jezus als de meerdere Jozua alle beloften Gods vervullen zal. En in de weg daarnaartoe zien we weer die twee dingen: Jezus lijkt op Jozua en Jezus overtreft Jozua. Want Jezus neemt je leven in. Zoals Jozua Kanaan innam, zo neemt Jezus je leven in. Begint Hij Zijn belofte te vervullen. Zijn belofte van het verbond, verzegeld in de Heilige Doop. Ik zal u tot Zoon zijn: Ik was u in Mijn bloed van alle zonden. En Ik geef u aan de Vader Die alle dingen laat meewerken ten goede. En Ik geef u aan de Heilige Geest, Die geeft de vergeving der zonden en de dagelijkse vernieuwing van je leven.

Jezus begint Zijn beloften in je leven te vervullen. Door het geloof. Door het geloof dat de beloften aangrijpt en omhelst. Heere Jezus, U moet ik hebben en U mag ik hebben, maak het waar.

Maar: er blijven nog vijanden over. Roei ze uit. Alle zonden. Afgoderij, eigenzinnigheid, misbruik van Gods Naam, ontheiliging van de zondag, verdriet doen van je ouders, drift, erotiek, hebzucht, leugenachtigheid, begeren naar meer. Uitroeien. En dan ligt daar die opdracht: roei alle zonden uit. Zoals het volk Israel alle Kanaanieten uit moest roeien van Jozua, zo moeten alle zonden worden uitgeroeid van de Heere Jezus.

Gezond geestelijk leven is er maar druk mee. Gezond geestelijk leven is druk met waken, bidden. Belijden en strijden. Maar: de zonde zit zo diep, je krijgt hem niet uitgeroeid. De zonde zit zo diep, zit in je zondige natuur. Daar kun je niet bijkomen. De zonde komt niet alleen van buitenaf, de zonde zit in mijn eigen grondgebied. Het zijn net mollen in het grasveld. Probeer er die maar eens uit te verdrijven. Dan hier dan daar steekt er weer een de kop op. Spoor ze op. Vooral ergens in de struiken bijv. op een donker plekje, een verborgen hoekje van je leven. En waar de grond zacht is, daar komen ze het eerst naar boven. Waar de grond zacht is, de grens dun is, als je drank ophebt, of voor de media zit, of bij bepaalde vrienden bent, dan is de grond zacht en de mol breekt zomaar door.

Gezond geestelijk leven is er maar druk mee. En: wint het nooit. De zonde blijft. Als een Kanaaniet op het gebergte maar ik krijg hem niet mijn leven uit. De zonde blijft. En ik krijg er hoe langer hoe meer verdriet van. Ik krijg hoe langer hoe meer verlangen dat de zonde helemaal weg zou zijn. Dat er rust zou zijn in het land van mijn leven. En eens zal die rust er zijn. Wat Jozua niet kon, kan en doet Jezus wel: alle zonden uitbranden en uitroeien. Als Hij komt in mijn sterven als Hij komt op de wolken, dan roeit Hij alle zonden uit mijn leven weg. Geen zondige natuur meer, geen zondige aandrang en begeerte meer die sluipend of ineens opkomt. Maar helemaal verlost.

Luther zei het al: er zijn twee soorten mensen. Onbekeerden/ vijanden en dat zijn mensen die zonde achterna lopen. En bekeerden/ gelovigen, dat zijn mensen die worden door de zonde achternagelopen. Eén van beide zijn we, bent u. Als één van beiden zijn we op weg naar de wederkomst.

Wat troost u de wederkomst van Christus? Dat even Dezelfde, Die Zich tevoren voor mij onder de vloek van God gesteld heeft zal wederkomen op de wolken en dan zal Hij mij met alle uitverkorenen tot Zich nemen in de eeuwige heerlijkheid en dan zal Hij al Zijn en mijn vijanden in de eeuwige verdoemenis werpen.

Amen